

İKİ ŞEY ARASINDA TERCİH

Besmele, hamdele ve salveleden sonra, Kur'an şöyle der:

„Ey mü'minler! Eğer imana karşı küfrü seviyorlarsa babalarınızı ve kardeşlerinizi veliler edinmeyin!“ (Tevbe, 23)

„De ki; eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, hanımlarınız, hısım ve akrabalarınız, kazandığınız mallar, düşmesinden korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız evler, size Allah'tan, Peygamber'inden ve Allah yolunda cihad etmekten daha sevgili ise, o halde Allah'ın (azab) emri gelinceye kadar gözetleyin (başınıza gelecekleri göreceksiniz)! Allah, yolundan çıkmış topluluğu doğru yola hidayet etmez.“

(Tevbe, 24)

Okuyacağınız bu yazıyı, işte bu ayet-i kerime'lerin ışığı altında ve etrafında okuyacaksınız!..

Ey müslüman! Kritik bir noktadasın, iki şeyden birini seçeceksin; İki şeyden birini alıp, yeri ve zamanı geldiğinde diğerini terk edeceksin, ikisinden birinin yanında ve safında yer alacaksın!.. Bunlardan biri dünya diğeri ahirettir, bunlardan birileri baba ve kardeşler, diğeri de mü'minlerdir; Bunlardan birileri akraba, soy ve sop,

hanım ve evlat, diğerleri de Allah ve Peygamber'i; Bunlardan biri mal-mülk, servet-masa, diğerleri de cennet ve nimetleri; Bunlardan biri dünya ve dünyalık sevgisi, diğeri de Allah sevgisi ve Peygamber aşkı; Bunlardan biri kolaylıklar içinde rahat günler geçirme, diğeri de tehlikelerle karşı karşıya gelmekten ibaret olan cihad; Ve nihayet bunlardan biri küfür ve küfrü üstün görenler, diğeri de iman ve iman ehlidir!..

İşte; sen böyle bir noktadasın! Ya o, ya da bu!.. İkisine birden „Evet“ veya „Hayır“ demen mümkün değil! Bir tercih meselesi! Ya menfisini kabul edip dünya ve ahirette hüsrana (ziyana) uğrayacaksın ya da müsbetini kabul edip dünya ve ahiretini mâmur edeceksin! Ya nefsin beğendiğini seçip dünyayı zindan, ahiretini zehir edeceksin; Ya da Rabb'inin beğendiğini seçip dünyayı mâmur, ahiretini mesut edeceksin!

İşte Tevbe Suresi'nin iki ayeti: 23 ve 24; İki cepheli bir sahne sergiliyor: Biri cennet, biri de cehennem! İki yol

gösteriyor: Biri rahmet, biri gazab! İki netice bildiriyor: Biri kazanma, biri de kaybetme!..

Müslüman! İşte tam kritik bir noktada bulunuyorsun! Bu nokta her an seninle karşı karşıya! Attığın her adım bununla ilgili; Terazinin kefelelerinden biri ağır basıyor! Ama hangisi?! Dikkat et! Dünya mı, ahiret mi? Baba-evlat mı, yoksa Allah ve Peygamber'i mi?! Melekler yazıyor, fotoğraflar çekiyor! Sağdan mı, soldan mı? Günler geçiyor! Kârdan mı zarar mı?!

Ey insanoğlu! Önüne bir tablo çizdim: Çifte kutuplu, iki planlı; ya önde ya arkada!

Şimdi ikili örnekleri sıralayalım:

1- Namaza davet; Vakit gelmiş, çıkmak üzere! İşin başındasın, mühim bir iş: Ticarethâne veya pazarda para akıyor su gibi, müşteriler kuyrukta, namaz geçti geçecek! Kritik bir nokta: Ya para, ya edâ! Bir tarafta „Namaz geçiyor, namazını kıl!“ şeklindeki ilahî ferman tekrar edip dururken, diğer taraftan da nefis, „Fırsat bu fırsattır; müşterileri kaçırma, namazı kaza da edersin!..“ şeklindeki vesvese ve iğva! Çetin bir imtihan! Tercih sana ait! Ya Allah sevgisi ya nefis ihtirası; Ya nefse kul, ya Rabb'e kul! Ya gazab ya rahmet!..

2- Yine kritik bir nokta, bir tercih meselesi daha; Hangisinden yana olacaksın? İkisinin de tehlikeli tarafları var! Küfür ve kemalist devletten yana olursan ve o safta yerini alırsan, kimse senin kılına bile dokunmaz; Mal da senin can da senin; Rejim senden memnun, devlet senden memnun! Ama, ötesi cehennemdir! Kur'an anayasasından, İslam devletinden yana olduğun takdirde pasaport tehlikeye düşer, mal ve can korkusu kendini gösterir. Yani saldırılar başlar; bütün bir küfür dünyası karşında! Üstelik, baban ve akrabaların da sana karşı, seni davandan vazgeçirmek istiyorlar ve, „Gel oğlum! Devletle, siyasetle uğraşma! Senin neyine kalmış? İşte devlet, işte anayasa! Sen bize bak! Biz devletten yanayız, Atatürk kurdu bu Cumhuriyet'i, size emanet etti ve o, memleketi düşmandan kurtardı. Biz bunlara karşı çıkamayız. Bunlar bizlerden daha iyi bilirlere memleket meselelerini, görmüş geçirmiş insanlardır. Camilerin kapıları arkasına kadar açıktır. Namaz kılana bir şey diyorlar mı? Namazına

niyazına karışan mı var?!. Yap ibadetini, kimsenin etlisine-sütlüsüne karışma! Ve nihayet sözün kisası: Biz devletten yanayız, devletimize toz kondurmuyoruz! Bizim devletimiz Türkiye Cumhuriyeti'dir; Annen ve kardeşlerin, bütün soy ve sopumuz da böyle inanmakta ve böyle düşünmektedirler. Her halde onlar da devlet işlerini bizden iyi bilirler!.. Ya bizim gibi düşünürsün, ya da dünyayı başına yıkarız ve yıktırırız; Hapishaneleri boylarsın, dünyanın zehir olur!..”

3- İşte sen, Ey Genç! Böyle bir manzara ile karşı karşıyasın; Nokta çok kritik! Ya babana „Evet!“, Rabb'ine „Hayır!“ diyeceksin, ya da bunun tersini yapacaksın! Ya babanın dediği yola gidip küfrün ve kemalistlerin yanında yerini alacaksın, ya da Rabb'inin Kitab'ına, Peygamber'inin Sünnet'ine kulak verip küfrün karşısında, müslümanların safında yerini alacaksın! Ya o, ya da o! Tercih sana düşüyor ve iki zıt netice: Ya rahmet ya da gazab, ya cennet ya da cehennem!..

4- Cephe iki: İman-küfür:

İki ordu savaş halinde: Biri, küfür adına imanı yıkmak, diğeri de iman adına küfre karşı çıkmak; Biri küfür rejimini korumak, diğeri ise, İslam devletini korumak veya kurmak! Birinin anayasası kâfir bir anayasa, diğerininki ise Kur'an! İşin garib tarafı, küfrün hüküm sürdüğü yer vatan toprakları ve daha garibi bu topraklar üzeri de senin yerin ve yurdun! Annen ve baban da hep küfrün safında yerlerini almışlar, onların davulunu çalıyorlar. Üstelik kardeşlerin de bu ordunun eri ve kurmayları! Öbür tarafta ise ne yer ne de yurt, ne anne ne de baba! Fakat ordu mü'min ve muvahhid, hizbullahî müslümanlar; Devlet İslam, anayasa Kur'an!..

Elhasıl: Bir tarafta iman ve İslam yolunda, İslam'ın devlet olması yolunda, diğeri tarafta ise, küfür ve küfrün hâkim olması, tağut rejiminin (kemalist rejimin), put düzeninin ayakta durması yolunda bir savaş! Manzara bu! Son derece kritik ve hassas bir nokta!.. Tercih sende!

Senin, iman ve Tevhid ehli olarak, „**Hâkimiyet kayıtsız ve şartsız Allah'ındır!**“ diyerek yerin ve safın elbette iman ve İslam cephesi olacaktır. Tağutlara, put rejimi ile yanyana, safsaf olamazsın! Velev ki, annen ve baban, hısım ve akrabaları bu cepheye olsa da! Yani, iman ve Tevhid bağı kan bağına mutlaka galip gelecektir ve gelmelidir! Bu mevzuda „Vatan, bayrak, Sakarya!..“ bahis mevzuu değildir.

Mezara girdiğinde senden bunlar sorulmayacak! Senden iman, İslam ve İslam'ın devleti sorulacaktır. Ayrıca bilmelisin ki, küfrün safında yer alıp çarpışanların şehidlikten nasipleri yoktur. Velev ki, biz de müslümanız deseler de, hatta namaz kılsalar da!..

Tarihten misaller:

Bedir Savaşı'nı bir düşünün! Baba ve evlatların bir kısmı Peygamber (s.a.v.) yanında ve safında yer alırken, bir kısmı da Ebu Cehiller'in yanında ve safında yer almışlardır. Bunlardan biri de Hz. Ebu Bekir'le oğlu Abdurrahman'dır. Baba Peygamber safında, oğul ise Ebu Cehil ordusunda! Manzara bu! Çok garip!..

Hz. Ebu Bekir kılıcını çekerek, müslümanlara meydan okuyan oğlunun üzerine yürümüştür. Bunu gören oğul, babasının iman heybeti karşısında duramaz, Kelime-i Şehadet getirip, teslim olur. Bu esnada baba ile oğul arasında şu konuşma geçer: Oğul:

-Baba! Şayet ben müslüman olup teslim olmasaydım da savaşsaydık ve ben seni alt etseydim, sana karşı olan hürmetim seni öldürmeye mani olacaktı. Ya sen beni alt etseydin, acaba evlat şefkati beni öldürülmekten alıkoyacak mı idi?!. Baba:

-Hayır! Ya Abdurrahman! Allah'a yemin ederim ki, şayet sen müslüman olup teslim olmasaydın, seni bu kılıcım la parça parça ederdim de of-aman bile demezdim!..

İşte iman, işte İslam'ın savaş anlayışı!.. Ve hangi safta yer alacağınızı işte buna göre değerlendireceksiniz! Babamızın yerini aldığı safta değil, Kur'an'ın anayasa olması için savaşan tarafı sorup o safta yerinizi alacaksınız!

Ve işte; „Savaşan iki ordunun hangisinde yer alacağız?“ şeklindeki bir suale verilecek tek cevap vardır: O da hangisinin niyeti sağlam (yani Allah'ın rızasını kastederek ve Allah'ın emri olduğuna inanarak), Şeriat'a bağlı, Şeriat'ı seven, Kur'an'ın anayasa, İslam'ın devlet olmasını candan arzu eden, bu yolda şehid olmayı cana minnet bilen tarafın yanında ve safında yerimizi alacağız.

Şeriat'ı reddeden, Şeriat'a düşman olan, Şeriat'ın kanun, Kur'an'ın devlet olmasını istemeyen, hatta karşı çıkan bir ordunun yanında asla yer alamayız, safında yerini alıp savaşamayız. Velev ki, kendi milletinin, kendi vatanının ordusu olsun, velev ki babası, kardeşleri bu ordunun içinde de bulunsun!

Ve artık sual ve cevabı bu açıdan değerlendireceksiniz. Ve bu açıdan değerlendirdiğiniz takdirde artık kimsenin bir şey demeye hakkı yoktur. Varsa cevap yazsın, gazete ve dergilerde neşretsın! Laf istemeyiz!..

Birkaç ayet mealıyla bitirelim:

„İman etmiş olanlar, Allah yolunda savaşır; Küfre sapmış olanlar da tağut uğruna savaşır. Ey müslümanlar! Siz şeytanın bu dostlarıyla savaşın ve onlardan korkmayın! Zira şeytanın hilesi zayıftır.“ (Nisa, 76)

Ayrıca yazının başında zikrettiğimiz Tevbe Suresi'nin 23. ve 24. ayetlerini tekrar okuyunuz!..

Allah'ın selamı üzerinize olsun!

**Cemaleddin Hocaoğlu (Kaplan)-Rh.a.-
Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn**

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6